

AD LIBRUM S. LEANDRIDE VIRGINITATE.

ISIDORVS in vitis illustr. Episc. In Leandro cap. xxviii.
Præterea edidit unum ad Florentinam sororem, de Institutione Virginum, & contemptu mundi libellum, distinctionibus prænotatum.

Paulo aliter in edita Hispaniæ Bibliothecæ, inter ineditos libros S. Leandri, enumerantur tanquam distincti Tractatus,
De contemptu mundi ad Florentiam sororem.
De Virginum institutione.

S. Braulio Cæsar Augustanus Episcopus item in vita S. Isidori citatur ad xx. Jun. in Martyrol. Romano, ceu Isidorus ipse duos libros de Virginitate ad Florentinam sororem scripsisset. At vero Braulionis inspecto diligentius Catalogo, deprehenditur id modo, Isidorum, quod & alij meminerunt, scripsisse contra Iudæos, postulante Florentina germana sua; proposito Virgine, libros duos. Consule Hispaniæ illustratæ Tomum II.

*Notation.
Baronij
Erratum
μννμονι-
xov
de Isidoro
seu scripto.
vel lib. de
Virgin.*

Andreas noster Scottus de litteris, & omni antiquitate benemeritus, in Notis suis ad Roderici Toletani historiam, ubi libelli huius à S. Leandro conscripti mentio fit, ait, exemplar eius se vidisse in Bibliotheca Toletana, & in Concil. Tolet. Ambrosij Moralis lib. xii. c. iii.

Ceterum libellus hic bipartitus, duplici velut argumento se diffundit; prima namque parte in mundi contemptum, & Virginitatis laudem præclare excurrit; altera, quæ distinctione prænotatus, Virginem per morum, atque asceticæ disciplinæ præcepta accurate instituit; quæ quia plano, & Tractatoribus Ecclesiasticis vsitato orationis genere explicantur, commentario, vel scholijs instrui, habeas pro superuacaneo. Vnica, fateor, vox Eptaticus aduertit animum, ne præterisse viderer diu quæsitæ; ac, nescio, an ex S. Augustini sententia constitui eius notio possit. Libros suos locutionum retractans, eos septem se fecisse meminit, de SEPTEM LIBRIS diuinarum scripturarum, id est, Moisi quinque, & vno

*Libelli
partitio.*

IESV naue, & altero Iudicum notatis locutionibus singulorum, quæ minus vsitata linguæ latinæ. Atque hunc librorum syllabum S. Leandrum ex vsu sui temporis existimem appellasse *ἑπτάπυλον*, ea forma qua veteres dixerunt *ἑπτὰ πύλων*. Apollinaris Sidonius, lib. v. Epist. xv. ad Ruricium Heptateuchi librum celebrat à se relectum, & retractatum. In quem locum Iacobus Sirmondus Soc. IESV interpres, Pentateuchum, cum Triteuchus, id est, libri Iosue, Iudices, & Ruth superaddebantur, fuisse dictum Octateuchum, vt Athanas, ad Marcellin. Et Cassiodorus c. r. Diuin. Instit. & Græci, scribentes *ἑπτά τῶν ὀκτώ βιβλίων*. Sed, quia Hebræi librum Ruth in Iudicum librum transfundere; inde factum, vt Heptateuchum plerique pro octateucho, vsurparint. Hieron. Epist. vii. & xxvii. Et Sidon. ante citatus. Idem longè ante à doctissimis viris, quibus Gregorius xiiii. Iuris Canonici corrigendi prouinciam mandauit, annotatum obseruo. Distinct. xv. ad cap. sancta Romana; vbi pro Pentateucho ex Iuone legendum monent, Heptateuchum; vt vltra quinquelibros comprehendat librum Iosue & Iudicum; qua voce ac librorum coniunctione vsus sit D. Hieronymus ad Lucinium scribens. Alios *Heptatycum appellare, vt S. Gregorius, lib. vii. Ind. ii. Epistola xlviii. & lib. x. Epist. xxii. & alibi; & Rabanus præfatione in Hieroniam, & ordo Romanus cap. de Septuagesima.

